

Δήλωση Ολικής Άρνησης Φύλου στη Θήβα!

Ένα ολόκληρο δημοτικό σχολείο σε συναγερμό. Στη Θήβα. Εκεί που άλλοτε δίνονταν μάχες για τη διάσωση του φοβερού μας πολιτισμού. Εκεί που γίναν τα προπατορικά αμαρτήματα της μυθολογίας, να αψηφούνται νόμοι θεών και να διαπράττονται αιμομιξίες! Είναι κατανοητό, λοιπόν, γιατί προσέχουν τόσο... Αυτή τη φορά ήταν η φαεινή ιδέα ενός δασκάλου να διαχωρίσει στην ώρα των μαθηματικών τα παιδιά σε αγόρια και κορίτσια. Ένα κορίτσι διαμαρτυρήθηκε. «Δεν είμαι κορίτσι», φώναξε. «Μην με φωνάζεις σα να είμαι κορίτσι». Και άλλα τέτοια είτε η μικρή. Ή τουλάχιστον έτσι φτάσανε εκτός σχολείου στην τοπική κοινωνία που ακολούθησε το γνωστό σούσουρο. Το σχολείο επιστράτευσε ψυχολόγους, σχολικούς συμβούλους, διευθυντές. Κλήθηκε η μάνα. Η μάνα ακούστηκε πως δεν στάθηκε βέβαια στο πλευρό του πειθαρχικού μηχανισμού, δικαιολογώντας την κόρη της. Ευτυχώς. Και έτσι ήταν ευκολότερο από την άλλη να γίνει η ομογενοποίηση μάνας και κόρης. «Ξέρεις μωρέ, χαμηλό επίπεδο», σχολίαζαν οι ντόπιοι, ή άλλοι το έλεγαν ευθαρσώς: «από Αλβανία», σαν αυτό να αποτελούσε ήδη εξήγηση για το πώς 'δένουν' μεταξύ τους 'τα περίεργα' σε αυτή την οικογένεια, σε επίπεδο εθνικής και έμφυλης ταυτότητας σε αυτή τη γωνιά της Θήβας. Τα 'περίεργα', όπως έχουν διαδοθεί, έχουν και πιο συγκεκριμένες ταμπέλες. Κάτι του στυλ 'ψυχολογικά', ή κάτι που να ακούγεται λίγο ψυχοπαθολογικό και επιστημονικοφανές. Άλλος, καθηγητής γαρ, επέλεγε μια ονομασία που θύμιζε κάτι μεταξύ ποινικού εγκλήματος και καταχώρησης στο DSM, 'άρνηση φύλου'! Μου θύμισε τις ανακοινώσεις των ολικών αρνητών στρατεύσεως. Δεν δέχομαι να υπηρετώ το στρατό σας... Δεν δέχομαι να υπηρετώ το φύλο που μου αποδώσατε! Ακούγεται σοβαρό. Και στη Θήβα έχει σίγουρα στρατόπεδο κατάταξης. Αλλά κυρίως έχει ντόπιους. Τα διάφορα περί 'το κάθε παιδί να διαλέγει το φύλο του' δεν έχουν φτάσει ούτε κατά διάνοια στα ελληνικά σχολεία. Σε ό,τι αφορά στην έμφυλη ταυτότητα, δεν είναι ανάγκη όπως στον στρατό να αφήσεις το γράμμα που δηλώνει την ανυπακοή σου στο σχετικό στρατολογικό γραφείο ή στη δημοσιότητα. Αντιθέτως, σχετικό 'στρατολογικό γραφείο έμφυλης πειθάρχησης' έχει στηθεί εντός του καθενός και της καθεμιάς μας και παρατηρούμε τις αποκλίσεις, απομονώνοντάς τις. Οι παραβάτες εντοπίζονται από μικρή ηλικία, α' δημοτικού, 6 χρονών δηλαδή στην περίπτωσή μας, και ο τρόπος που πέφτουν επίσημοι και μη μηχανισμοί πάνω τους είναι συνήθως αρκετός για να δημιουργηθεί το στίγμα.

της Α.

Αίμα, τιμή, χρυσή... αγγελία

Για άλλη μια φορά ανοίγω τις αγγελίες της χρυσής ευκαιρίας, μια καινούρια αναμέτρηση με τα ελληνικά αφεντικά με περιμένει, σπλιζομαι με υποκρισία, βάζω λίγο την αξιοπρέπεια μου στην άκρη και παίρνω το πρώτο τηλεφώνημα.

- Καλησπέρα, για την αγγελία σας τηλεφωνώ... - Ελληνίδα είσαι;

- Ε ναι, γιατί το ρωτάτε αυτό; - Η προφορά σου μου φάνηκε λίγο κάπως, τέλος πάντων πέρνα από εδώ αύριο κατά τις 17.00.

Χωρίς να αναρωτιέμαι γιατί στην αγγελία οι λογίστριες που ψάχνουν πρέπει να είναι μόνο νέες κοπέλες, επικεντρώνομαι σε μια επόμενη 'συνέντευξη' όπου θα προσπαθήσω να κρύψω το φόβο μου για το που έπεσα πάλι.

- Ναι, με ναυτιλιακά δεν έχω ξανασχοληθεί. - Το βλέπω, το βλέπω.

Να σου πω ρε μανάρι μου, πώς την βλέπεις την περιοχή εδώ;

Πάντα εδώ έμενες, στο σπίτι μένεις μόνη σου ή με την οικογένεια σου;

- Ναι εδώ πήγα σχολείο. - Και τι έχεις να πεις για αυτά που γίνονται εδώ στην Ομόνοια;

- Έ δεν ξέρω, εμένα μου φαίνεται

να τωπική γειτονιά. (Είπα, ότι πιο κλισέ μπορούσα, αν και αναρωτιόμουν πόσο θα το συνεχίσει)

- Να ξέρεις ότι εμείς εδώ είμαστε παραδοσιακοί τύποι.

Πήγα να πω ότι το ξέρω καθώς από την πρώτη στιγμή πρόσεξα

τον κρεμαστό σταυρό που φιγουράρει όλο χάρη, όμως η

περιέργεια μου με έκανε να επιθεωρήσω καλύτερα τους τοίχους

γύρω μου. Εικόνα της παναγίας, άλλος ένας εσταυρωμένος, ένα

ελληνικό σημαϊκό στη βιβλιοθήκη, κάτι προτομές μινιατούρες,

κάτι κάρτα με βάρκες...

- Η δουλειά εδώ να είναι ιδιαίτερα απαιτητική, ξαφνικά

σοβαρεύει.

Σηκώνει την κούπα του να πει μια γουλιά από τον καφέ του,

οπ τι είναι αυτό; Ήξερα για κούπες 'υπάλληλος του μήνα', ή

για κούπες 'BIG BOSS', αλλά κούπα με το έμβλημα της 21ης

Απριλίου του 1967 δεν μπορούσα να φανταστώ! Μάλιστα, στην

άλλη πλευρά του γραφείου, το μελλοντικό μου αφεντικό, που

ομολογουμένως μέχρι τώρα είχε δώσει αρκετές ενδείξεις, είναι

και ανοιχτά χουντικός. Συνεχίζει να μιλάει, αλλά εγώ αυτό που

σκέφτομαι είναι να του ανοίγω το κεφάλι με τις προτομές.

- Οπότε, άμα τελικά μας κάνεις, θα σε καλέσει η γραμματέας μέσα

στο 10ήμερο. Θες να ρωτήσεις κάτι.

Διάλογο με ναζί κάνουμε; Μου ήρθε να ρωτήσω, μετά σκέφτηκα

άλλους χουντικούς μεγαλοεπιχειρηματίες, τον βεστανιστή της

χούντας Ψωμάδη (σκατά στον τάφο του), εντάξει τούτος εδώ

σιγά μην είναι και τόσο διακεκριμένος μαφιόζος. Είναι όμως

γύρω στα 70 και η εταιρεία από ότι έγραφε στα διαφημιστικά

είναι από το 1955, άρα; Το μόνο σίγουρο είναι ότι πλέον έχει

το τηλέφωνο την διεύθυνση μου, από το βιογραφικό. «Όχι

ευχαριστώ, γεια σας», απαντάω. Καλύτερα άνεργη...

της Κ.